/03/2009

גנית מייזליץ כסיף – עשר תחנות, מגזין סגנון, מעריב

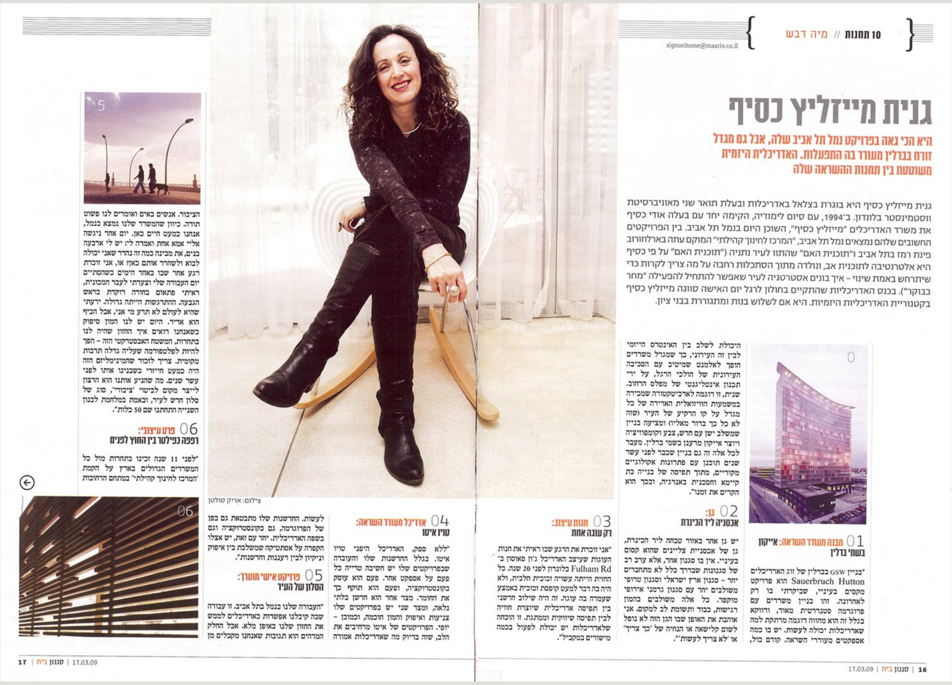

10 תחנות // מיה דבש

signonhome@maariv.co.il

גנית מייזליץ כסיף

היא הכי גאה בפרויקט נמל תל אביב שלה, אבל גם מגדל זורח בברלין מעורר בה התפעלות. האדריכלית היזמית משוטטת בין תחנות ההשראה שלה

גנית מייזליץ כסיף היא בוגרת בצלאל באדריכלות ובעלת תואר שני מאוניברסיטת וסטמינסטר בלונדון. ב־1994, עם סיום לימודיה, הקימה יחד עם בעלה אודי כסיף את משרד האדריכלים "מייזליץ כסיף", השוכן היום בנמל תל אביב. בין הפרויקטים החשובים שלהם נמצאים נמל תל אביב, "המרכז לחינוך קהילתי" המוקם עתה בארלוזורוב פינת רמז בתל אביב ו"תוכנית האם" שהתוו לעיר נתניה ("תוכנית האם" על פי כסיף היא אלטרנטיבה לתוכנית אב, ונולדה מתוך הסתכלות רחבה על מה צריך לקרות כדי שיתרחש באמת שינוי – איך בונים אסטרטגיה לעיר שאפשר להתחיל להפעילה "מחר בבוקר"). בכנס האדריכליות שהתקיים בחולון לרגל יום האישה סווגה מייזליץ כסיף בקטגוריית האדריכליות היזמיות. היא אם לשלוש בנות ומתגוררת בבני ציון.

01 מבנה מעורר השראה: אייקון בשמי ברלין

"בניין GSW בברלין של זוג האדריכלים Sauerbruch Hutton הוא פרויקט מקסים בעיניי, שביקרתי בו רק לאחרונה. זהו בניין משרדים עם פרוגרמה סטנדרטית מאוד, ודווקא בגלל זה הוא מהווה דוגמה מרתקת למה שאדריכלות יכולה לעשות. יש בו כמה אספקטים מעוררי השראה. קודם כול, היכולת לשלב בין האינטרס היזמי לבין זה העירוני, כך שמגדל משרדים הופך לאלמנט שמיטיב עם הסביבה העירונית של הולכי הרגל, על ידי תכנון אינטליגנטי של מפלס הרחוב. שנית, זו דוגמה לארכיטקטורה שמכירה במשמעות הוויזואלית האדירה של כל מגדל על קו הרקיע של העיר (שזה לא כל כך ברור מאליו) ומציעה בניין שמשלב ישן עם חדש, צבע וקומפוזיציה ויוצר אייקון מרענן בשמי ברלין. מעבר לכל אלה זה גם בניין שכבר לפני עשר שנים תוכנן עם פתרונות אקולוגיים מקוריים, מתוך תפיסה של בנייה בת קיימא וחסכנית באנרגיה, ובכך הוא הקדים את זמנו".

02 גן: אכסניה ליד הכינרת

יש גן אחד באזור טבחה ליד הכינרת, גן של אכסניית צליינים שהוא קסום בעיניי. אין בו סגנון אחד, אלא ערב רב של סגנונות שבדרך כלל לא מתחברים יחד – סגנון ארץ ישראלי וסגנון טרופי משולבים יחד עם סגנון גרמני אירופי מוקפד. כל אלה משולבים בהמון רגישות, כבוד ותשומת לב למקום. אני אוהבת את האופן שבו הגן הזה לא נופל לשום קלישאה או הנחיה של 'כך צריך' או 'לא צריך לעשות'".

03 חנות עיצוב: רק עוגה אחת

"אני זוכרת את הרגע שבו ראיתי את חנות העוגות שעיצב האדריכל ג'ון פאוסון ב־Fulham Rd בלונדון לפני 20 שנה. כל החזית הייתה עשויה זכוכית חלבית, ולא היה בה דבר למעט קופסת זכוכית באמצע שעמדה בה עוגה. זה היה שילוב חדשני בין תפיסה אדריכלית שיוצרת חוויה לבין תפיסה שיווקית וממתגת. זו הוכחה שלאדריכלות יש יכולת לפעול בכמה מישורים במקביל".

צילום: אריק סולטן

04 אדריכל מעורר השראה: טויו איטו

"ללא ספק, האדריכל היפני טויו איטו. בגלל החדשנות שלו והעובדה שבפרויקטים שלו יש חשיבה טרייה כל פעם על אספקט אחר. פעם הוא עוסק בקונסטרוקציה, ופעם הוא תוקף כך את החומר. מצד אחד הוא חדשן בלתי נלאה, ומצד שני יש בפרויקטים שלו צניעות ואיפוק והמון חוכמה, וכמובן – יופי. הפרויקטים של איטו מרחיבים את הלב, שזה בדיוק מה שאדריכלות אמורה לעשות. החדשנות שלו מתבטאת גם בפן של הפרוגרמה, גם בקונסטרוקציה וגם בשפה האדריכלית. יחד עם זאת, יש אצלו הקפדה על אסתטיקה שמשלבת בין איפוק וניקיון לבין רעננות וחדשנות".

05 פרויקט אישי מוערך: הסלון של העיר

"העבודה שלנו בנמל בתל אביב. זו עבודה שבה קיבלנו אפשרות כאדריכלים לממש את החזון שלנו באופן מלא. אבל החלק המדהים הוא תגובות שאנחנו מקבלים מן הציבור. אנשים באים ואומרים לנו פשוט תודה. כיוון שהמשרד שלנו נמצא בנמל, אנחנו כמעט חיים כאן. יום אחד ניגשה אליי אמא אחת ואמרה לי: יש לי ארבעה בנים, את מבינה כמה זה נהדר שאני יכולה לבוא ולשחרר אותם כאן? או, אני זוכרת רגע אחר שבו באחד הימים כשהסתיים יום העבודה שלי וצעדתי לעבר המכונית, ראיתי פתאום בחורה רוקדת בראש הגבעה. ההתרגשות הייתה גדולה. ידעתי שהיא לעולם לא תדע מי אני, אבל הכיף הוא אדיר. היום יש לנו המון סיפוק כשאנחנו רואים איך החזון שהיה לנו בתחרות, המשטח האבסטרקטי הזה – הפך להיות לפלטפורמה שעליה גדלה תרבות מקומית. צריך לזכור שהמינימליזם הזה היה כמעט חייזרי כשבנינו אותו לפני עשר שנים. מה שהניע אותנו הוא הרצון לייצר מקום לביטוי 'ציבורי', סוג של סלון חדש לעיר, ובאמת במלחמת לבנון השנייה התחתנו שם 50 כלות".

06 פרט עיצובי: רפפה כפילטר בין החוץ לפנים

"לפני 11 שנה זכינו בתחרות מול כל המשרדים הגדולים בארץ על הקמת 'המרכז לחינוך קהילתי' במתחם הרחובות